

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Skriftligt besvarede spørgsmål.

Af *Sigsgaard (VS)* til ministeren for skatter og afgifter (22. maj 1975):

„I hvor mange tilfælde er danske skibe efter 1970 solgt til lande med bekvemmelighedsflag, og hvor mange af disse salg er sket til datterselskaber eller nært beslægtede selskaber, samt endelig i hvor mange af disse sager har skattemyndighederne ikke accepteret de af sælgerne opgivne salgspriser?“

(Spm. nr. 160).

Begrundelse.

I 1972 og 1973 blev der solgt mindst 20 danske skibe på over 5000 BRT til lande med bekvemmelighedsflag (cand. polit. Helge Andersen i Fagbladet nr. 15, 1974). I tilfælde, hvor salgene er fiktive i den forstand, at det danske rederi har solgt et skib så at sige til sig selv, dvs. til et datterselskab under bekvemmelighedsflag, foreligger der risiko for, at der gennem fastsættelse af priser lavere end markedsprisen sker skatteunddragelse og skjult kapitaloverførsel til udlandet.

I sådanne tilfælde skal skattemyndighederne naturligvis skride ind. Det ønskes derfor oplyst, om skattemyndighederne har foretaget undersøgelser af de nævnte salg, i bekræftende fald hvordan undersøgelserne er foretaget, og hvilke omtrentlige markedspriser der er konstateret for forskellige skibstyper i den pågældende periode.

Minister for skatter og afgifter *Svend Jakobsens* svar (29. maj 1975):

Skibsregistret har i vedlagte oversigt meddelt oplysning om antallet af danske skibe, der i årene efter 1970 er solgt til fremmede lande. Registret er ikke i stand til at udtale sig om, hvilke af disse lande der har bekvemmelighedsflag, og man har ikke oplysninger om, hvilke skibe der eventuelt er solgt til datterselskaber eller nært beslægtede selskaber.

Når erhvervsdrivende, herunder erhvervsdrivende selskaber, har solgt skibe, skal dette fremgå af selvangivelsesmateriale for de indkomstår, hvori salgene har fundet sted. Derimod kan købers identitet ikke kræves oplyst i selvangivelsen, og der fremkommer ikke særlige kontroloplysninger om skibshandler.

Jeg kan ikke give oplysning om sager, hvor skattemyndighederne ikke har accepteret de af sælgerne opgivne salgspriser. Ligningsdirektoratet har imidlertid over for mig givet udtryk for — og jeg er enig heri — at en concerns salg af skibe til udenlandske datterselskaber til underpris i forhold til skibenes handelsværdi kan kritiseres skattemæssigt. Salgssummen skal jo fradrages i saldoværdien, og når der sælges til underpris, bliver følgen, at der efter salget kan afskrives på en for stor saldoværdi.

Ligningsdirektoratets opfattelse falder i tråd med den almindelige praksis om maskeret udbytte, f.eks. hvor et selskab sælger en fast ejendom til hovedaktionæren for et beløb, der er mindre end ejendommens handelsværdi.

Jeg kan i øvrigt oplyse, at spørgsmålet om en mere almindelig undersøgelse af det omhandlede forhold er taget op af skattemyndighederne.